

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimesc
in tóte dilele.

Pretul pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ do anu 4 fl. pre unu tri-
luniu 2 fl. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu triluniu 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tóte sfodieniele sî banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacese timbrale.

La secerisiu si la strinsu.

Frati in Traianu si in Cristosu!

Sà vi spunu unu lucru nou:

Cà adica: este sesiunea seceri-
sului si a strinsului!

Asiè déra, cà acésta n'ati
fi sciutu-o, pone a vi-o spune eu?

Ei, sà vi-o continuu pe ast'a
córdă.

Sà sciti déra, cà adi tóta
lumea sécera si stringe;

magiarii, ori mai bine: domnii

dela poteri, secerá triumfu preste
triumfu si stringu laure claiá pe gramada;

nationalitatile d'in Ungari'a: cunune de spin'i;

jidanii d'in Ungari'a: bani si mandate de depu-
tatu in Camera; *)

patriarchulu serbescu, metamorfositu pr'in vointi'a
lui Ddieu, d'in romanu in serbu: dupa terminarea
alegerilor — ordinulu coronei de feru clasea I. **)

amploiatii: l'éfa pe trei lune inainte, spre a merge la bâi;

avocatii si esecutorii: stringu pre detorasi de gru-
madi;

invetiatorii: odihna si repausu;

tieranii d'in strict'a Ungaria: bucatele;

tieranii d'in Banatu: secerá si stringu paiele góle.

*) Cátu de bine li se siude acestoru dòue lucruri la olalta, pare
cà eurge unulu d'in alta.

Red.

**) Aoleo, si acea grea coróna de feru are sà fia portata taman
pe anim'a sa de archipastoriusul turmei sele. N'ar si fostu mai avantagiosu
óre pentru betulu mosnéga nesce petiorusie de feru, ca mai usitoru sà
pórtă mitr'a patriarchale la multi ani?!

Red.

Asiè, Dieu, toti secerá si stringu.

Dati-mi déra voia, sà-mi facu si eu tréb'a mea
cà-ci, sosindu I. lui Iuliu, si cu elu alu duoile semestru,
a sositu si a mea sesiune de seceratu si de strinsu.

Me intrebati: ce asi avé eu de seceratu si de
strinsu?

— Nemicu altu-ceva, decàtu: a secerá abonanti
si a stringe glume si mai virtosu restantiele de pr'in
sate, ca sà-mi implu si eu granariulu meu pe iérna,
de cum-va seriosu doriti viéti'a mea.

Nu asceptati déra, sà ve ieu sub secerea, cós'a
si furc'a mea, ci, „toti in sîru, gramada,” de buna-
voia, capitulati si ve abonati, veniti sà platiti si sà
glumiti.

Ati avutu dejà ocasía de ajunsu a invetiá: ce
este sil'a, fort'a si poruncél'a.

Nu asceptati dela mine, ca dela romanu, incai,
ca si eu sà facu asemene sila.

Ne-ajunse amarulu pre toti; sà ne ajutàmu si
sà ne mangaiemu noi pre noi.

Că asiè-su tempurile „mài romane, mài“! . . .
Intru altele voia buna si sanetate la toti dela.

Gur'a Satului.

Mintiuni próspete.

Romanii d'in Ungari'a, in urm'a esperintielor facute pana
acum'a, se prepara a tienè o conferintia mare, cu scopu de a
se pronunciá a-supr'a tienutci pentru venitoria.

Domnii de la potere incepú a se rusiná de faptele ce au
comisú de unu tempu si mai alesu de cele cu ocasiunea alegerilor
d'in urma.

De presiedinte de senatu la suprem'a curte judecatorésca
d'in B. Pest'a s'a denumí érasí unu romanu.

Tiligariulu activistu si-a propusu a nu mai insultá totu
ce este romanescu, si nu va mai face d'in tóte bagatele certe
confesiunale.

Ge urascu eu?

Urascu copil'a, care nu scie
Amoru-ti fragedu a resplatí,
Urascu, da! ast'a nu-mi place mie
Si neci odata o voiú iubí.

Barbatu, femeia, ce pr'in tradare
Platescu amorulu ce l'a juratu,
Urascu sî-acesti'a pe lumea mare,
Si-ori cандu urí-i-voiu ne incetatu.

Urascu d'in lume o mare parte,
Si chiaru intréga o voiú urí,
Că-e plina numai de *vanitate*. . .
Lucsu, depravare si-ori ce-ai gandi! . .

Dér' de cătu aste eu multu mai tare
Urascu eu alte. . . si cătu voiu fi
A-ici in lume pe-a vietei cale,
Cu asta péna voiu biciui. —

Urascu semanti'a de lipitóre,
Némulu lui Iud'a celu rafinatu,
Si pentru dins'a-aici sub sóre,
Voiú da cu biciulu ne induratu.

Urascu, da! asta lifta spucata,
Ce pietulu tierei l'a sangeratu!
Urascu! . . . si ura ne impacata
Nutrescu in pieptu-mi ne incetatu.

Urascu eu inca *sect'a scarbósa*,
Ce d'in dîurne s'a ingresatú! . .
Urascu tiranulu, ce d'intre óse
Adi la potere ilu vedu urcatu!

Urascu, privindu-lu cum sà ranjesce,
De susu ti-arata adi coltii sei,
Si *burt'a-i* plina, ce mai plesnese. . .
Urascu de mórte p'acesci *lingâi*!

Urascu romanulu, romanulu d'in tiéra,
Nascutu aice, aice crescutu,
Si care asta-di fore mustrare
Pana si sufletulu elu si-a vendutu! . .

Urascu, privindu-lu cum nu rosiesce
A linge man'a ce ne-au strivitu.
Nu potu sà suferu, cандu lingusiesce,
Pe celu ce tiér'a a jafuitu! . .

Si decătu dinsii urascu mai tare —
Urascu *trainulu* ne impacatu;
Urascu eu fiér'a, ce cu-a-ei ghiare
A nóstre piepturi a sfasiatu! . .

Urascu barbarulu ce te-asurdiesce
Cu-alui strigare, că e cinsti;
Si care-unu populu ti-lu jefuiesce,
De credi adesea, că-e de peritu. . .

Urascu vendotulu, slug'a plecata,
Ce scie-a dice: „Mari'a ta!
Avemu de unde. . . Tiér'a-e bogata. . .
Vremea e buna de-a renegá!“

Urascu in fine, urascu pe tóte;
De lumea ast'a eu sum satulu!
Me ducu d'acuma in alta parte,
Vediutamu *multe*. . . si-mi e destulu!

P.

Talmesiu-balmesiu.

(§.) Némtiulu fusese la ospetiu si bense dóue feluri de vinuri: albu si rosiu, pone ce se facu cepu.

In urma o luă cătra casa, buticandu in drépt'a si in stang'a. A-poi sentiendu-se reu, statu locului, in mediuloculu drumului, si incepù a strigá ca unu vitielu.

In ast'a positia estraordinaria ilu afla unu preotu romanu.

— „Da ce-e, mài, némtiule?“

— „Be — bee — — — ; tare ro, jupune paringhele, che fostu io la uspetiu si beutu colo duoi felu de vinu: albu si rosiu, si facetu ro io; che ele este tare blestemate la mine: chindu io vre se mergu in drépt'a, vinulu albu trage pe mine in stang'a, — si chindu io vre se mergu in stang'a, vinulu rosiu trage pe mine in drépt'a. Asie nu sci io, cum merge a-casa!“ — fuse respunsulu inteleptului némtiu.

(§.) Carolu alu V.-le, imperatulu Germaniei si Franciscu I. regele Franciei, erau rivali si inimici pe mórte, eu tóte că erau ineuseriti.

Se intemplă, că Carolu voindu a merge la Gentu in o provincia a sa Nederland'a, a cerutu permisiua dela Franciscu, spre a poté trece la Gentu pr'in Francia, ca pe o cale mai scurta.

Va sà dica insu-si a datu lui Franciscu cea mai buna ocasie, de 'o isbenda.

Pe tempulu acel'a erá la curtea lui Franciscu unu nebunu, care se chiamá Triboulet.

Nebunulu acest'a avea curios'a datina, de ducea registru formale, in care trecea pre toti nebunii de curte d'in lume, ca pre adeveratii sei colegi.

Dupa cerut'a permisiune, Triboulet a inregistratul intre nebuni si pre imperatulu Carolu alu V.-le.

Franciscu I. ilu vede inregistratul, si ridiendu dulce intréba pre nebunulu seu: „Si ce ai face tu, cандu eu asi lasá pre imperatulu Carolu, sà tréca preste teritoriulu meu, fore sà me servescu de ocasie si sà me resbunu asupr'a lui pentru cele multe rele ce mi-a facutu elu mie?“

— „In acelu casu, Sire, in loculu lui Carolu voiú trece la protocolulu meu numele Majestatiei Tele!“ fuse respunsulu nebunului de curte.

Regele Franciscu erupse in hohote. Ca generosu ce erá, a datu permisiua lui Carolu, fore a cercá isbenda nu numai, déra in onórea lui la fruntari'a tierei si in intrég'a sa caletoria pe teritoriulu Franciei i-a facutu o priimire si festivitatí grandiose; dér' Carolu, imperatulu Germaniei, inse, dupa caletoria, s'a arestatu ingratu, si perfidu, si urmarile au doveditul, că nebunulu curtii, Triboulet, a avutu totu dreptulu.

(S.) La inchiderea Camerei d'in Ungari'a, duoi deputati romani, amici d'in teneretie: *B — anu sî S — cu* sî-iau remasu bunu unulu dela altulu.

S — cu: „Ddieu cu tine, frate, pone la — revedere!“

B-anu: „Da da, pe — galeri'a Camerei!“ . . .

Curiosu! fia fi fostu in gluma, fia fi fostu ten-
dinosu, că-ci amicii de depersona nu erau totu de
o data sî amici de principiu, dér' fratele *B-anu* totu
a nimeritu-o, că-ci, mergendu ei de a-ici in colo la
Pest'a, se potu revedé pe — galeri'a Camerei numai,
fiindu-că de sî fusera ambii candidati, déra nu sunt
realesi.

(S.) Bunulu nostru episcopu M-anu d'in A., despre
care se scie, că este unu amicu zelosu alu scóleloru
sî alu invenientului publicu, lunele trecute facendu
visitatiune canonica pr'in Banatu, totu-de-o-data a
cercetatu sî scólele nôstre romane confesionali.

Asì intre altele s'a dusu sî in scól'a d'in o comuna
invecinata cu Temisiór'a.

Luà baeti de-a rondulu, li puse intrebări sî ii
incuragià pe inveniatura.

In urma se mai aflâ unu baétu curatielu neintre-
batu inca.

— „Seii-mi-ai tu spune, dragulu meu, cine a
fostu Traianu?“ ilu intrebâ inaltulu óspe.

— „Sciu!“ respunse baétulu curagiosu.

— „Frumosu! ei déra spune-mi cine a fostu acel'a?“

— „Da — — fratele meu celu mai mare, care a
morit!“ . . . fu respunsulu neprecugetatu alu baé-
tului.

Suprinsu de acestu respunsu neasceptatu, dlu
episcopu a luat la intrebare pre insusî inveniatoriulu.
Sî, Dómne, bine a mai facutu!!

(S.) Babesîu fiindu la Aradu, unu fostu colegu
alu seu, *S-cu*, ilu intréba:

— „Dér' pentru ce porti la deregetele maneloru
asiè mari unghii?“

— „Dreptu ultim'a arma de aperare in contr'a
dusmaniloru nostri!“ ii fù respunsulu.

(S.) „Lumi'na,“ d'in Aradu s'a stinsu. Cu o lumina
nationale déra mai pucinu.

Anecdote.

(D'in magazin'a lui Piticotu.)

*In Bucuresci unu caletoriu rogă pre unu birjariu sâ-i spuna
calea cea mai scurta pre care aru poté ajunge la politia.
Glumetiulu birjariu i respunse, să mérge in ori sî care pravalia
sî să fure o legatura de batiste, să numai de cătu va ajunge la
locul dorit.*

Unui rege i placea a face cîte o gluma c'unu
inveniatu curtenu alu seu sî mare glumetiul. Intr'o
di lu-invita la mésa sî dispuse, ca gumetiulu inveniatu
sâ nu capete lingura. Ajugundu sup'a pre mésa, toti
apucara lingurele loru, éra regele strigà in audiulu
toturor'a: „*Misielu este, care n'are lingura!*“

Glumetiulu numai decâtua luà o cója de pane,
o intiepení la fureuti'a sa sî sorbi sup'a intre risetele
celoru de facie. Dupa sorbire glumetiulu asemene

strigà a-poi in audiulu meseniloru: „*Misielu este, care
nu sî-manca lingur'a!*“ sî sî-mancà lingur'a de pane
intre risetele óspetiloru sî a regelui insusî.

La o catechisatiune a fetelor capelanulu descrise
fôrte practicu iadulu, ca unu locu nepetrunsu, plinu de
vapaia vecinica de focu infioratoriu. Fiic'a unui carbunariu,
dupa ce ascultâ cu mare atentiu pre capelanu, se
apropià de acest'a sf' lu intrebâ: „O! iubte Dle capelanu,
n'ai poté face, ca diavolulu să cumperi carbunii necesa-
ril de la tatalu meu?“

Unu oficieru, a carui crini cadeau desu d'in
capu, ungea cu pomada perulu, ca sâ nu remana
plesiu. Intr'o dì aflâ vasulu de pomada golu; intrebâ
pe servitoriulu seu, că ce s'a alesu de pomada.

Acest'a i marturisí sinceru, că elu a unsu cu
pomad'a cojoculu seu, pentru că sî d'in acel'a
cadea desu lan'a.

*Intr'o dì mediculu intrandu la pacientulu seu,
acest'a lu-intimpina cu cuvintele: „Dle medicu, de multu
me totu curedi, déra fore efectu; te rogu deci lucra
mai cu energia sî stirpesce c'o lovitura radecin'a reului.“*

„Voiu face-o,“ dîse mediculu suridiendu, sî isbî cu
bot'a sa intr'o sticla mare cu vinu ce sta pe alta mésa. —

Unu tieranu sta in drumu cu carulu seu trasu de
boi.

Intr'aceea sosece unu despartimentu de ostasi, care
avea sâ tréca pe acolo. Oficeriulu comandante striga
tieranului: „Magariule, du-te d'in drumu, séu a-poi“. . . .
Tieranulu adresandu-se boiloru sei dise pe scurtu:
„Boule, mergi d'in drumu, că-ci altii trebue sâ tréca pe aici.“ —

Renumitulu inveniatu Lichtenberg d'in Götting'a
dicea: „Pentru d'a face dreptate, fôrte pucinu trebue sci-
utu despre dreptu, însă pentru a face negresitû nedreptate,
trebue studiatu dreptulu.“

Unu haiducu, ce sfedea reu pre calu sî escortă pre unu
vagabundu cu manile legate la peptu, se intelni cu duoi teneri;
trecundu pre langa ei, unulu d'intre ei dise cătra cela-l-altu;
„Cauta, cum se róga acel'a, ca haiduculu sâ nu cada de pe
calu.“ —

Unu pruncu, care nu cercetá regulatu scól'a,
intrebatu fiindu la esamenu, că cîte tempuri
sunt, respunse: „Sunt trei: buna demanéti'a, buna
d'i'a sî buna sér'a.“ —

Intr'o di o baba botrana veni la preutu sî-lu intrebâ fôrte intristata,
deca dupa mórtă va ajunge ea in raiu séu ba? Preutulu respunse: „Drag'a
mea, nu fi ingrijiata; negresitû vei veni in raiu, pentru că stă scrisu, că în
iadu va fi scrisire de dinti, a-poi Dta nu mai ai neci unu dinte.“ —

Intr'o carciuma unu proprietariu grasu erá tocmai sâ
se apuce de o mare portiune de carnati, candu in acelu
momentu docintele locului, subfire ca unu paiu, sosi tocmai
de la afacere pré ostenitiosa sî flamandu ca lupulu sî intră
in carciuma. Acest'a zarinda carnati, numai de cătu intrebâ
pre proprietariu: „D'apoi Dle de totului totu singuru vrei sâ
manci acei carnati?“

„Ba nu, — respunse proprietariulu — tocmai acum'a am
cerutu sî o portiune de salata!“ —

Intr'unu oras în a traiu o domnă, carea asiè era de severa în cele morale, în cîtu nu suferiâ, ca în unulu și acelu-asi repositoriu alu bibliotecii sale să stee langa olalta opurile literatilor și ale literatricelor. —

„Miserabilu și pînăcăr de-azi d'in se cuvintă să a-lăudă,“
dîse cine va întră societate, căci de vîcine sălito ar fi înaintat în cultura.“

„Da,“ reflecță unu domnișoară, „acă tu am obisnuită de multă ; d'in d'la di ospetariu bregă totu nici nici. —

„Unu literatu afirma, că omul posiede trei lucruri : sufletul, corpul și bunurile pamentesci, căci tîte trei ar panditorii loru. Teologii pandescu după sufletu, medicii după corp și advocații după bunurile pamentesci. —

Unu ospetariu anunță iluminatiune, adaugendu observarea, că gustulu pentru cele transparente acum'a este domnitoriu, deci elu va aretă acăstă inventiune în totu cuprinsulu ei. Ospetii au venit multi și in urma, plangendu-se a-supr'a subtilității portiunilor de pane și carne, ospetariulu responde : „*Io am anunțiatu-o dôra lîmpede, că : transparente. tîte transparente.*“ —

„La producția mea comedie, o fîtu lasă d'in uflare pre mîsa o epistolă a secretului ei și se duse. Unchiulu ei, care a fostu forte contră acestei relaționi, intra în chilia și vediundu epistola o cestescă, o pune în pre mîsa și se duce. Pînă după aceea fîtu se reîntorce, și observă că unchiulu ei a datu de epistolă. Spaimantă eschiamă : „Dóme! dôra unchiulu a vediutu epistola? Atunci o vîcă potențială d'inte spectatori de pe galeria strîjă : „Da Dieu! nu numai a vediutu-o, ci a și ceteau-o!“ —

Intr'unu satu traiau doi tierani beutori vestiti. Unulu era George, altulu Nicolae. Intr'o dî, cîtu d'antaiu era a beutu pre mulțu, și reintorcundu a-casa, cadiu într'o grăpa. Totu pe acelui drurui veni și preutulu locului, care adeseori i spusese lui George, să inceteze cu beția. George d'in grăpa lu-observă : deci se puse cu facia la pamentu, și candu preutulu i dîse : „George, ce ai facutu era?“ George responde : „Dle parintă, nu e George, ci-e Nicolae!“

Schwarzenberg, cardinalulu archiepiscopu, visitându scolă diecesei sele, docințele întrebă pre unu pruncu : „Cine a inventat pulverea de pusca?“ Prunculu, ne înțelegendu bine inspirația vecinului seu, dîse ; Schwarzenberg.

„Bănu, — lu-indreptă docințele. — famili'a Schwarzenberg, ce e dreptu, e bine meritată de patria și baserica, inse pulverea de pusca nu ea a inventat-o. Cardinalulu rise . . .

Conducatorulu unei societăți de banditi prinsu flindu, fu confrontat cu unu altu bandit. „Acestu omu de nimică înea se tiene de societatea văstra?

„Nu întregu,“ responde întrebătorul conducatorului de banditi , elu a fostu membru onorariu numai.“

A. și B.

A. Audîtu-ai, că toti ministri ungurești au proditul d'in Pute-a-peste?

B. Da nu scii, că acum'a e tempul, candu se duc domnii pe la scaldi și pe la sate.

A. Să pentru ce șre?

B. Pentru ca să se ascunda de lume și să se curetie de multele spușcăriuni, pr'in cari se tavalira în decursul anului.

VAXDA și VLANDA.

T. Frate Mando, sci-mi-ai spune, ce deschilinire este intre prelatii nostri de de multu și intre cei de acum'a?

M. D'a-poi cu cugetu, că nu-e neci o deschilinire.

T. Ei, ba este, Ddieu?

M. Sf-a-nume?

T. D'a-poi acea, că cei de demultu au suferit, și adese au și morit aparandu st. baserica și némulu romanescu, éra unii d'intre cesti'a de acum'a se desfatédia și se imbuiba, și a-poi in urma pentru tóte aceste, mai capata și căte o cruciulită pe peptu.

M. Dieu, mare deschilinire!

T. Da ére pentru ce s'a hotărâtă în adunarea generală extraordinară a Asociației transilvane, tînute a laha-eri în Alba Iuli'a, ca adunarea generală ordinaria a acelei asociații este anu să nu se tîna la Lugosiu, ci la Reginu?

M. D'a-poi de sigură pentru acea, că să scie Maiorii și B-Jeanii, că ce-a plăta fiscalelor ne'impoterti. . . .

Proprietarul, editorul și redactorul respunderet : Mircea B. Stănescu.

Publicațiuni.

Socota publică

despre ofertele incarse intru restituirea pedepsei de bani, și a consecințelor sele, în care este condamnatu dlu Franciscu H. Longina, candidatul de avocat și colaborator internu alu diurnalehui „Gur'a Satului“, în urmarea procesului său de presă, avutu cu mistificatorii istoriei noastre nationale, Franciscu Koós, directore la preparandia de stat d'in Sighetulu Marmatiei.

(Continuare din urmă 17.)

Transpunere : fl. 274 cr. 30

XXV. Pe listă preoție a domnului N. Mailașu fl. 7 cr. —

Samă fl. 4 cr. —

Samă sameloru fl. 278 cr. 30

Todu odata ne rogămă de toti acei domni, cari au priimitu d'in listele noastre, precum si de cei ce au deschisu singuri liste spre scopulu indejetatul mai susu, si nu ni-au trimisu încă bani și numele on. contribuenti, să aibă bunatate în terminu de 14 dîle, adeca pana în 3 Augustu 1875 st. n. să tramita listele si bani la adres'a dlui Georgiu Dagariu in Aradu (strada Teleki Nr. 15) ca astu-feliu să potemă inchiia acesta socota.